

רומן לתשעה
גיבורים (עמ' 4-5)

24.6.87

מוזיאון יהדות אחרונות

מקור: מוזיאון יהדות אחרונות

טריומף מפנקת אותך השנה
בקו חדש של חזיונות יפהפיות.
חזיונות פרחוניות עם תחרה
עדינה, בעלות גזרה קלילה
ואופנתית. עם סריו אלסטי
עדין וגמיש, ללא תפר,
לנוחותך המושלמת.
בחרי בטריומף החדשה שלך,
והיא תעניק לך הרגשה חדשה
בשעות הערב האלגנטיות כמו
גם בשעות היום. חזיה שהיא
ליטוף על הגוף בכל שעה ובכל
מצב.
להשיג בחנויות המובחרות.
תתחדשי!

Triumph
INTERNATIONAL

אני מרגישה בטריומף חדשה

מוזיאון יהדות אחרונות

ראובן גרוס סינדולים אאוט

ראובן גרוס משקה את מרים נבריאלי בלי לופט געשעפטן

ליטו וון דוגמנית זמנית

ליאת וון עם אנט פלאטשוין: כאילו במזרח הרחוק

אחת הדמויות הבולטות במסיבת יום הולדתו של יואל, בנם בן ה-15 של אנט ושמאל פלטרין, הייתה ליאת וון, מומחית לתחרות מלכת היופי העולמית. ליאת שבה מתחרות מסיבית יוניברסל בסינפור, אומנם בלי התואר, אבל עם הצעות עבודה כדוגמנית.

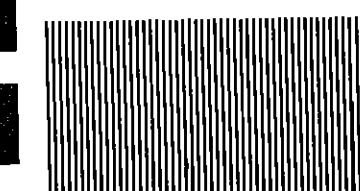
ליאת וון, 19, נראית כאילו נולדה שם, כמזרחית. שחומת עור, אקור טי, עיניים מלוכטות קימעה.

היא נולדה בבכארישבע, בת להר רים ממוצא פולני, וגדלה בימית. זיכרונות הילדות החזקים שלה הם גופי ימית הקסומים, שהיא ובני משפחתה נמנו עם משפחה הטרופית שלה, מר לוב של אביה בדמי ימיו לאחר ניתוח לב פתוח.

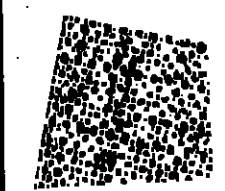
זה שנים אחדות היא חיה בגפה, עצמאית לגמרי, קודם בבארישבע ועכשיו בתל-אביב.

בדוגמנות אינה רואה מיקצוע לחי, לעתיד הרחוק מודעת לכך שהיפה חולק, מה רוצה להיות כשתהיה גדולה עורכת דין טובה. בנתיבי היא משרתת כפקידה ראשית בבית דין צבאי.

את הרגילה הבאה שלה תעשה כצילומי דוגמנות בהנג'קונג. את זו שאחריה - בתצוגת אופנה של גרעון אובדון בסינפור.

יהודה מור משיח בא משמאל

גם בתיאורו מתנהל לפעמים מיטער צבאי, או לפחות ריגועי טורפים בסינגון ישיבות מליאה של הכנסת. בחזרות למחזה "הבלי משיח" של מורי לרנר בתיאורו הקאמרי, התעוררו ויכוחים קשים. באותן מות הסביר הבימאי אילן רונן, איר צריכה להתבצע סצנה מסוימת. כיוון שהוא רגיל לויכוחים ולעירוריות על רקע ההצגה העוסקת בגוש אמונים ובתנחול, והתפרץ בווע על השחקן יהודה מור.

יוסף כרמון ואני, שנינו הפייסרים שטובחים את המחזה שמאלה באמצע דבריו, הספתי וחזקתי אולקס והתפתחתי מכאבים. אילו חשב שאני עושה הצגה בתוך הצגה, כמאתה על רעיונותיו, מספר יהודה מור (הדור המזוהה) לאחר הצגת הבכורה של "הבלי משיח". הוא התנפל על בצעקתו: "רק כשאנחנו לזכר, מאמר מה שיש לך לומר".

לאחר הסצנה שלא שיכת ההצגה, ניגש מור הסובל אל רונן וסיפר לו על העתה. "יש לי חזקה אלקס". במפקד צבאי מבור, ביקש רונן את סליחתו על ההתפרצות.

יהודה מור ויוסף כרמון: טעות באיבחון האולקס

פרופ' משה לזר, מנהל מחלקת עיניים בבית חולים איכילוב, לא עשה הסבה לבקאות פנינסית. הבן גס שסיר הוא בק ל. עיניים.

אדינון ה"ליונס" הבינלאומי, פטור נן של העיניים ולוחם בעיוורון, פנה אל פרופ' לזר והציע עזרתו כחלק מן בנק לקרית יצחק.

בבנות ה'60 היה מקובל שאת החולה חוקק להשתלח קרנית שמים כרשימת מנותחים פוסטצאליים. אם יתבול מולו ותימצא קרנית, ינתח, אם לא ינתח בחור תובנית הניתוח כללה או חוקק, אפילו ללוקים בעיניים, סי חוקק הקבלו.

אתל קובנסקה קשר מיטפחתי

אתל קובנסקה ושמאליק סגל: קדוש סבסטיאן בעברית

שחקנית אתל קובנסקה, היא אשה מיוחדת במינה, לא רק שחקנית ותיקה ומבשרת עם עבר עשיר בבריתם ובפולין, אלא גם בעלת כוחות הקשורים בחוש השישי. אולי גם השביעי. חברים לתיאטרון פזנים אליה לעזרת. כשהיא מאבדת משהו, אמת שלה עינין שואלת אותה בספקנות: "רגל של שולחן כבר קשרת".

בשאת מאבדת דבר מה, עליך לקשור רגל אתה של השולחן במשפחה ולתפלת אל הקדוש סבסטיאן, יעצה לאתל, חברה רוסית מתיאטרון המוסקאבי.

לאחר שעלתה ארצה, חשבה על תחילת לקדוש סבסטיאן. יום אחד אבדה לה פנינה של טבעת, עבר יום ועד יום ולא הצליחה למצוא אותה. קשרתי רגל של שולחן במשפחה, ומרוב יאוש שאלתי: קדוש סבסטיאן, איך קראים לך בעברית? באותו רגע גיליתי את הפנינה על השולחן במיטת.

יו היתה תשובה שלו. אני עדיין לא יודעת מה שמו בעברית, אבל העיקר שהפנים הוא מוצא ליי. סיפרה אתל במסיבה שנערכה לרגל הצגת ה'200 של "הדור וניה" במסעדת "הדור" בצפון ת"א. אנשים קראים לה אמונת טפלות. לאתל זה לגמרי לא משנה. היא רק יודעת שזה מרוב. לא מעט שחקנים מבקשים ממנה עצות כאלה. בענייני של מציאת הפנים, צריך רק לזכור שאת רגל של השולחן יש לשדר מחקש של המיטת לאתר שזהו האבדור מניח לה אם לא, הוא ייכעס... מוסיפה אתל בתן.

קתי מורד רעמת השיער הנפלאה היתה פיאה

קתי מורד עם מוכ"ל הילטון ת"א, מיטר וואן דר מליט: מיליון דולר ל-30 ימי צילום

פ"ר, היא גם שמה של סוכנות דוגמנות גדולה וותיקה בארצות. לפני 40 שנה, כשהיתה איליין מורד בתריון עם בתה הבכורה, החליטה להקים סוכנות דוגמנות קטנה. זו היתה תחילתה של תעשיית הדוגמנות בעולם. בעלה של איליין, מלכך במיקצוע, הצטרף כעבור שנה. במשך השנים הלכה הסוכנות, גדלה והתפתחה. שלושה מאובדות יל-ר מורד פעילים בה. אחת מהן, קתי (קתלין), הגיעה לכיכור קצרה בישראל, כדי להכתיב את "הפנים של ה'80" ולשנת 1987, בסגרמה בת"א.

קתי מורד ואמה, תולשת כיום על קעל שבו רשומים 200 דוגמניות, 100 דוגמנים וכמאה ילדים. בין השמות שכיכבו אצלן בעבר, נמנות ג'יין פונדה, קריס ברון, אלי מקלני, קלי להברוק (האשה בארזים), קים סניגור, גדי וול וגם הדוגמנית הידועה ביותר בעולם כיום: קריסטי ברך. נקל והשולחן למעלה ממיליון דולר עבור 30 ימי צילום בשנה.

על מידעמטו מלון הילטון ת"א, סיפרה קתי מורד, 30 גמולת כל שמץ של איפור ומלכודים חלבים וחשיפה. מעם בחרנו בדוגמנית מסיימת, בעלת שיער משגע, לפידסומת.

של שמונה, כשהצלם נגע בשערה, התברר שזו היתה פיאה נוכחית. כלית ברידה גילתה שהיא... קרחת. מסיקה רומה קיה לנו עם ילד דוגמן. בחרנו בו לפידסומת של מישות שניים בגלל שנינו היפות. ביום הצילום מים ראינו שהסרתו לו שתי שניים קרמיות, התברר שבי דיוק נשרו לו שתי השניים שהיו עדיין שנייה חלף.

משה שמיר נשיא על תקן של נהג

כשאמרם את השם משה שמיר ושבים מיד על המסר. מתברר שיש גם אנשים שהשם הזה, אומר להם הישנים והחזקות בתחום התעשייה בארץ. מהגרים משה שמיר, מועל זה חצי יכל שנים לפיתוח התעשייה בארץ, שבה הוא רואה את את עתיד העם הישראלי. מוסיף: "מוסיף בקרית יצחק, רשימת בולקו ו-גיל רימונה, הצייני חרש שלו".

כאשר יא אינשטיין עם תורתו הגדולה היה עורך סיבובי הרצאות בעולם. המלחמה הקטנה שלו היה הנגד הפרסי. אחרי ששבע אותו 500 מעט.

משה שמיר ויהודית לין (רעייתו ח"כ אוריאל לין): הדוגמה של אינשטיין

אמר: "אורי אינשטיין, אם נמאס לך לחיות שוב על אדמה זרה, אני יכול להחליף אותך, שבת הנה ואני ארצה במקומך. חקל במילא לא יודע איך נראה אינשטיין (סלזוויצקי לא היה) כי שלא תהיה בעיה".

הנהג עלה לקתורה, הרצה, וכיסה את תלכו בנוסחאות. לפתע קם אחד השומעים ושאל: מלח לי אוריג, משתו עם הנוסחה הזו לא מסתדר לי. ענה הנהג: "זו שאלה פשוטה. אטילו הנהג שלי יכול לענות עליה, וקרא לאינשטיין טיין שישי".

את הסיפור הזה סיפר התעשיין משה שמיר, שקיבל את התואר עמית בכור של התקשורת להנצחה באוניברסיטת תל-אביב, על הישגיו בניהול תעשיית ויעדיו היצוא של ישראל, ועל פעילותו התרומתו לכיסוסה של התקשורת להנצחה.

למה סיפרתי את הסיפור כי כאן יושבים אנשים שידעם את התשובות לשאלות הקריטיות בנושא התעשייה בארץ, יותר טוב מני. כונתו לפרסום חרם. אני רק על תקן של הנהג של אינשטיין, אמר שמיר, נשיא מועצת רשי"י בישראל, המספקים רכיבים אל-קטרוניים ברמה הגבוהה ביותר בעולם. כי השאר לרכב החלל "ייקנה" שעל המאדים.

זוהר בוכן: שיווי המושקל חלף לאיבוד

איריס ברנע הפיאה נדבקה לקיר

איריס ברנע: יושבת על המיזורה

חוק במשך כל המחצית התחתונה של ההצגה, כדי שזו לא תיחל לי מורד. משני המימרים חורתי הביחה תשובה.

זוהר בוכן צינור בגובה 2,000 מטר

הבחינו בוח וניסו לסחוב אותו לכיוון תנכון, אבל אני התגברתי. הייתי בסוח שחם טועים. בעיה נוספת במסביבילים בחורל, השפה כשצריך לפתוח מסך, פועלי הכמה האטלקים סוגרים. יש סצנה שצרי עזיון שוכבת על הריצפה הארץ נטולטור, אני מתקרב לקראתה וצריך לגנוח עליה תוך כדי כיבו אורית. כשי קרבתו לאט לאט, יחור לאט, האורית סרם כבו, אילוחותי כריעת ברך ליר קרבתו שאם האור לא יכבה יאיר לך באמת לשכב עליה. באותו רגע הפורעלים האטלקים הכינו שארץ לעמק אורית. חזיתו באלה אין בער לם הכרהס".

קים אינסטלור, לא לתופנים בבית, אלא למופע. סרמולו בצול וציצי. רציתי בחור גבוה, גדול, חזק, קצת מפתה, המליצו על זוהר בוכן מראשוני מבני ת"א, מספרת אורית עם שובה ממופע במסביביל באיטליה.

את סבילת האש עברתי בגובה של למעלה מאלפיים מטר. זו היתה מסיבת במבטיק, בקסע שאני בכנס עם צינור ענק על האש והולך איתו במרכז הבימה, עד שצרי עזיון מבילה אותי החוצה, מספר וחור כהן, 52. הייתי עייף ורגש. גם הגובה הרב והסר החמק במרום מבטיק השפיע עלי. איבודי כיוון ושיווי-משקל על הבימה, ירידתו לכיוון חקל וכמעט שנפילתי עליהם. השחקנים האחרים

מקור: מ. אל-אסל

זמן לתשעה גיבורים

הם מזכירים את עלילות מישפחת בריידי, מחטלוויזיה • אלא שמסך לחוד ומציאות לחוד • דניאלה ורוי, הוא אלמן ואב ל-4 ילדים, היא גרושה ואם ל-3, שודכו על-ידי הילדים שלהם • שתי דירות מגורים, טונות של מזון, הרבה מתחים וטייפים בפול-ווליום • מישפחה אחת גדולה, במקום שתיים שבורות • איך הם עושים את זה מאת ערנה אים

צילום: אסף פוקר

חצי, או התברר שהשטנברו אצלה מים במח, אחרי שלושה יתנוי ראש קשים לשאיבת המים, נפגעה במחלת הנפילה. שתיים הצליחה איכשהו לתפוס, מצוידת בכוח רצון גריר, ואז ניתנה המכה האמיתית. הראיה התיכונה נפגעה. בראשה התגלה גידול סרטני. אחרי כן באו הקרנות, ניתוח ראש ושיתוק. עי שלפני שלוש שנים נפטרה. ארבעת הילדים עברו טראומה אחר טראומה. כי להישרד, מצא כל אחד מהם נתיב משלו אל העולם החדש. יצא להורים, גלגול על נעלם בכל רגע אפשרי. יצא להורים, גלגול על תגלית. לבסוף עזב את ביה"ס ועכשיו הוא עובד בליטוש יהלומים. ריווד עשה את הדיסק. דניאלה ירדיו שונה, רגיש, נמנע אולי קשה מכולם. והיא קשורה מאוד לאמא. הוא בחר במדינות ובתשלומות. הקרוב היה אותו סוכה, שבה נלחם מלחמה בלתי מוסקת, העיקר למשוך חשומות.

זו הייתה, כנראה, גם מסרתו של התיסרוקט המטורען שלו, השיער הצנוע והבכרים הורקס. ריווד הצליח לשלש ארבע את אחי השנייה, הברכה את כולו, הוא נכנס לעצמות עם כל רמון נשית שנכנסה הביתה. היום, אחרי שנים כמה נשית, הוא למד בתוכן לבני ירשולומים ביום יחיד יחיד במסר.

סוכה כזוה ברך קונסטרוקטיבית, עזרה באופן אינסטינקטיבי בעבודתו הדיאלקטית ובשיתוף בישות התינוק. ער כר כי התאמצה אחרי מות האם, שאבה נקרא לניחם להסביר מדוע הילדה עישה כל כך בשיעור. גם מתוך לבית, בכיתה, לא מצאה לה סוכה שלווה. יפת ישבה או בכיתה א' ובכיתה ללא דף, המורים אכזרי העצות, התירו לה לגשת לסוכה במקום למשך.

עבר מבקר עד ליל, ובגבר הלחץ בקיש מטובה שחמא לו משה. הם מתאימים, העליון הילדה, שניהם רוכרי אנגליה. סוכה הגיעה לביתה של דניאלה, בחנה אותה מבק רגל ועד ראש, ותנהגה לאבא את מיטת הסלפון.

הצילצול של רוי איתו את דניאלה, ילדת ארבע, על פרשת דרכים. אחרי 22 שנות גישואן, מצאה עצמה לבדה עם מיכאל והיום 21, יעל ואריאל וחמש חצות. חתונה הייתה הרכיב האחרון שהיה לה בראש.

כעבור חצי שנה, העוסקת בטיוול משפחתי ידוע, שמוטב להכות שלוש שנים למחש על ליצירת מישפחה חדשה. מה עוד, שלע הסיפור המראי של רוי כבר שמענו מה רשם, במשפחה.

היום דניאלה בקיאה בסרגרית לעצמים יותר מאשר רוי. כשהוא מגלגל בכאב את מכת הגורל שניתנו על מישפחתו, היא מבירה כל פרט. מה מתקבל, שם מסיפה נקודת מבט מיקצועית, ושי ליר אנגליה, יצא בצעירותו לאוסטרליה, ושי לאשה את היל, בת למישפחה צינית. ריווד, היום כן 17 חצי, וסטיב, 15 חצי, גולו באוסטרליה. שבה באה לעולם מיד לאחר הצליחה ארצה, לפני 14 חצי שנים. ואז, כשהמישפחה מתאקלמת בישראל והמסולת בשלושה תינוקות שהגדול בהם כן שלוש חצי, החלו הנעיות.

היל, אולי בעיקבות האונטרידכים שעברה באוסטרליה, נתקפה כאבידאש עזים והתקפי שיתוק בדי. והיפוליים לא העילו. כעבור שנתיים לקחה בלבקת קרומימה. לא חלף זמן רב, והמסע העיור (אמנריזציה) שלה התמוצץ, גרם ידועם קשה ואישפוח ממשיך. הילדים השניים היו עדים לסבל רב. כאבידאש הימירי, היל שבה בשמירת היין עד לידתה של הבת יפת ושמונה

ה בימאי ג'ורג' עובדיה היה עם על הסיפור. מה שהוא היה עושה עם כל הסבל, המחלות, המוות, הפרידה, הוסיף לומר. ה א ב ה שגבר על כל המיכשולים. וחבר גלם טוב למרט. אפשר גם לדמיין את סצנת הסיום: יום שישי בערב, זום אל שולחן ערוד, שעליו מפה לבנה. המצלמה מורקת את המסובים. אבא רוי, אלמן עד לפני עשרת חודשים, ילדור ארבעת ילדי, ריווד, סטיב, סוכה ויפת. הערשה עוברת לאמא דניאלה, לשעבר גרושה, ואל שלושה ילדיה. מיכאל, יעל ואריאל. מישפחה אחת גדולה, במקום שתיים שבורות. קאט. האורות נדלקים. הקהל מודה וימעת שימחה.

מישפחה מעורבת. כך קוראים אנשי מיקצוע לישות הסוכה הזו, תוצר לזואי שכתי יותר ויותר של החברה המודרנית. מה לא נכתב על מחור של איחוד כזה. על הייטרונות שביצירת מיסגרת מסודרת, מול ההסתגלותיות המורכבת והדרושה כדי להשתלב בה בצורה נריאה. דניאלה עצמה מכירה את כל חוקיה. בימים אלה היא כותבת עבודת גמר לתואר שני בעבודה סוציאלית בנושא... מישפחות מעורבות. במחקר כמו בחיים, בחיים כמו במחקר. אבל, אפשר לומר בביטחון: תיסבוכת כמו שנוצרה במישפחה קטן שם המישפחה, ודא כלב, ברוי הייתה מעוררת סימני שאלה אפילו אצל אנשי מיקצוע. והאם ניתן בכלל להתגבר לסיטואציה כזו?

דניאלה (48) ורוי (48), מחור מודעות לרגישות האלה, הבינו לי מתיה קטנה כשאנשי אליהם לפרכה נבאה של אות מערי השדרן, לשמוע איך מסתדרים עם שביעה ילדים, מהם ארבעה בגיל התבגרות. "הכל בלחץ", אמרה לי דניאלה. "התחנתי אותו רק כי שיהיה לי נושא לדיוקסרטי". ברגע שאמר, אני מסתלקת. מה, להשתעתי?

רוי חייך. הוא יודע שכלי ההמור של דניאלה ובלי היריעה שמשאשיר הרע המיקצועי, הכל היה כלתי אפשרי. מאחר יותר, ששחורתי עם הצלם, התכנסה המישפחה המתגוררת בשתי דירות בצמודות לאחוריה משותפת. דניאלה ניסתה שוב ושוב לומר לי מתוך רעש: "עכשיו את רואה למה התכוונתי עכשיו את מבין".

דניאלה ורוי נפגשו לפני שנה וחצי. כלומר שרבו. יעל של דניאלה (15 חצי וסוכה של רוי 14 חצי), התירידו בבדיחה השבוענית. יעל סיפרה שחורתי התגשר שלושה חודשים קודם לכן, וסוכה נדלקה. אחרי מה אמר, לחצו הכל על אביה שייגשא שנית. רוי, העוסק בנייזור ממוכנת,

מישפחת קנת: למעלה מימין, מיכאל, רוי, ריווד, סטיבן וסוכה. שורה שניה, דניאלה ויעל. למטה, יפית, ואריאל

כשדניאלה חזרה, לקחה שנת וחשבה מתעוררה ותפסה פיקוד, כדי שריו יתפנה סוקיטוף לעסק שלו. כלי איפור ועזרות צצו הבציות שביציעות. הבן קשה היה להתרגל לקצות. במה שקינח לא הספיק. חייית קרנה מוכו לבשור, והכל נעלם מיד. קח לי חדשים ללמוד לקנות בכך. למלי, חלבה מוכנים לאכול הכל, רק שיהיה כממיות... אני מנהלת מה מסעדה. חוג הראשון, יפית ואריאל, מגיע ב-12 חצי. כעבור שנתיים באות יעל וסוכה. ריווד מגיע בארבע, סטיבן אלוהים יודע מה, רוי בערב.

אורי הצעונה, ניסתה התבונה כולה להמשיך במסורת ארוחת ליל שבת אצל הסבא, אביה של היל, כל חוד לבית הסבא רבו כולם עם סלם, מי לא ייש ליד מי. הצעקות לא שככו לאורך כל הדיסק. לבסוף חזר הסבא לאוסטרליה, ודניאלה חלבה ביום שישי אוכלים בבית, כולם יחד. תוכניות טובה, במקומות ישיבה קבועים. עכשיו שמעים ליד השולחן הגדול כעיקר צוחקים וצילצול טלפון כל חמש דקות לכנס ולכנות.

דניאלה פרוטת אמיתית בכל הקשור לסדר ולניקיון, עשרה סוף תקף גם בלבגן ששור בדרים. טובה, שהופיעה עם ריווד בתוכנית הטלוויזיה. שמינית באוויר, בנושא מישפחות מעורבות, סיפרה. עכשיו יש אצלנו מישפחה. יש מי ששקב וקיים, מה שמבא לא מוצא חן בעיני ריווד. הוא אוהב להיות הבוס בבית, לקבוע דברים.

החדר הצינני תרם לא מעט להסתגלותיות הקשות מכל, אלו הנסימיות. לא משום לחיות לפתע באינסימיות עם זרים רבים לכך. לדיה של דניאלה לא הספיקו עדיין לעבר את משבר

הגירושין. הכל קרה מהר מדי, עדיין כאבו את המרידה ממישפחה חקודת, וכבר מצאו עצמם בחיות מול מישפחה חדשה. כיף לחיות עם רבנה ליום, יש אשן, אבל יש גם פחות אמא. הקינה בלתי נכונת, בתחושב בגילוי חילדים ובכך שליליות של דניאלה יש גם אבא וגם אמא. ליפית הקטנה של רוי, לדוגמה, קצת קשה כשאריאל של דניאלה חוזר בכל פעם מאבא שלו עם מתנה

מישפחה מעורבת. ישות סוכה. תוצר לזואי שבה של ההבנה המודרנית. דניאלה עצמה מכירה את כל חזקויות. כותבת עבודת גמר לתואר שני בעבודה סוציאלית. הנושא: מישפחות מעורבות. במחקר כמו בחיים, בחיים כמו במחקר

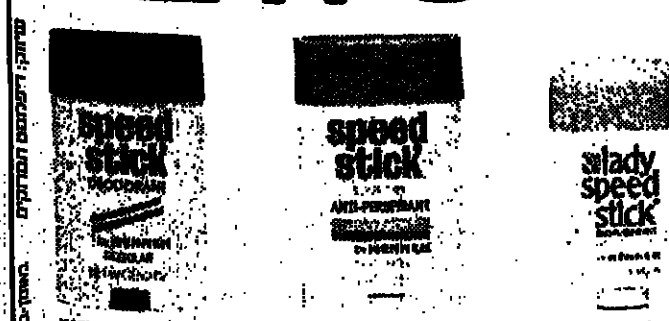
אורי הצעונה, ניסתה התבונה כולה להמשיך במסורת ארוחת ליל שבת אצל הסבא, אביה של היל, כל חוד לבית הסבא רבו כולם עם סלם, מי לא ייש ליד מי. הצעקות לא שככו לאורך כל הדיסק. לבסוף חזר הסבא לאוסטרליה, ודניאלה חלבה ביום שישי אוכלים בבית, כולם יחד. תוכניות טובה, במקומות ישיבה קבועים. עכשיו שמעים ליד השולחן הגדול כעיקר צוחקים וצילצול טלפון כל חמש דקות לכנס ולכנות.

אל-ג'ה מונוד

מקור: אל-ג'ה מונוד

ספיד סטיק. הדיאודורנט היבש

אנ מומלצים אותך לעודד הכרות עם ספיד סטיק. הדיאודורנט מספר 1 באמריקה. הוא דורג דורגש באמצעות תחרות, ואשר נותן לך 24 שעות של רעננות ובסתון. הסוכני ברחבה מכל דיאודורנט אחר. במגוון סמים וניחוחות, לאשה ולגבר.

speed stick Mennen

אתה יכול להיות בטוח.

המונן משולהב בשטחים: «היום מבינים רבים ששליטה על מיליון וחצי ערבים, אינה לטובת ישראל»

האם את סובלת מהיום של
הישראלים כלמינין
יש רגעים בהיסטוריה, שבהם זה
כבוד גדול להיות בוגר. אין לי שום
סאימות כאלה, אבל אנשים נעשו
ראשונאמלע משום שהיו 'בוגרים' בזמן
ההתאחד. העובדה שהייתי שייכת
למיעוט אפס, בקרב היהודים, עד אמצע
שנות השבעים, לא מפרעה לי יותר.
תקפו אחרי ברוצח, אבל הייתי שלמה עם
עצמי.

ביחוד של עורכת־דין צמל, מלא כל
הזמן אודותיה. תבעל, מישל, עיתונאי,
מעורב במעילות מוליטיות, והאים חברים,
הקטורים כפי אז איתר לבעדה כל לאת
לשכבני יחיה קטן יחור, היא מספרת,
תוך כדי שיחה עם יורד בניני מישפטי,
טיסול בבחה. הקסמה, איורוח והוישכני
מקריקין בחות, רהתלה כל שפאהלה אות
ללב; שאני ובעלי נפסית אז העבורה
שלנו ורהדה כמו כולם. אני ורשכט
הזמן, ואולי מקבל אחותנו יחור, אולי הוא
באמת מתחיל להלך.

[illegible]

אני חושבת כי חובתו
שלו כל עם כבוש
להתוודע לכיבוש.
לכבת ולעם כבוש, בין
אדם ארצה ובין אם לא,
אני לא יכולה להכתיב
לכבוש את אופן
ההתאבס שלו נודי.

משתמשים בשיטה אחרת. כשזה לא יעבוד, ינסו טריק אחר. לחשוב שההורים יירדו לאן שולחים את הנוצרים שלהם, את הכנבים שלהם. שולחים אותם לחדרים מצחינים ואפלים. לחקור.

מי שסולר מזה חייב לזכור, כי אם הוא בעד כיבוש זמני, הוא בעד פעולות מסולות כאלה. ואם הוא נגד שיטות כאלה, הוא נגד הכיבוש. הגיע הזמן שהליברלים יעשו את הבחירה שלהם. ביהו זה לא תולך. זה לא יכול ללכת. השב"כ משתכלל והפולשתינאים משכללים את יכולת העמידה שלהם בחיבור. לא ייתכן שום מישחק הזנן והמקורב. רק עובד רעל וזמן וזמנך.

שהוא כבוש, משולל נשק, משולל
שליטון, וצריך להוודיך לאן זה מוביל.
בארגונינו, חזקנים עינו כמו השב"כ
ושם הם יכלו להרשות לעצמם לחסל
ולדחוק גויות לימים ולאנשים. למרות
שהמענים שם לא היו הרפוקים של
החברה, אלא מתנגדי מישור. לא בני עם
כבוש. אני מבינה שאיש שב"כ מענה

ל-אבות, אף לא מגרדיה בומסע
 -באחא, אף לא רואה בומסע
 מתגדשבוים, שקבוצה של שבויים
 מנסה להחזיר אותם חזרה אל ארמיה וקרי
 וקרי אחא לא תוך עליהם ורצונם
 אבל איז מנסה להיות אקספייטא, אף
 וקרי וקרי בשבויים, אף מגרדיה אחא
 מכפי איז מנסה באשר מרדיים, אף
 וקרי שבורה בשוק, אף ברת כנסת, אף
 וקרי מנהלים וויזנים בעצולה
 ובאיתא לא מכאן איז בעולם שראה
 אף מנס להלה, התעושים
 וקרי מנהלים וויזנים על גרעה בחיל
 וקרי מילי וקרי, אף איז שרים
 וקרי המנהלים על גרעה באחא שוק
 וקרי מנהלים בישראל אף מנהלים
 אף למח וקרי וקרי יעש הכנה
 וקרי

אני מכירה את המלשתינאים. הם
א' טיפוסים של רוצחים. מה ושם מנשתי
ויפוס שהיה שלילי בעיני ותמיד
תגלה שהאנשים האלה, שכנים לבני
א' נוצרה כימיה, היו כאלה, שרקו
שתי חתונות, וחיו משתרי השליטנות
ישראלים. גם הרוצחים שם, הם
ניאדם, שרבים מהם הרגישו שינאה
ישראלים, שאילצו אותם להיות
אלה.

במשך שנים רבות טענה לאה צמל, בתי-המשפט, על כך שהודאות ניגבו עצורים כשיטות פסולות, תוך מכות יעניינים. הרושם הוא שעד מיקרה אסתר, המלים של אנשי השב"כ היו טעם מקודשות. הדיוחים של טעינה: ל ע"ד צמל נמסרו מתוך איזה לעג מוי, כאילו שמדובר בתכסים מישפטי יצא.

— האם הויכוח של נאמסר יביא

שינוי
לא. בטווח הארוך שום דבר לא
שתנה. אחרי כל השנים האלה, יצאה
הקיסרית לאור מגלה, שאני כל הזמן
דעקת נגרה, אבל מי האמין לי?
"עורכת-דין של מחבלים" יש הרגשה
פיתאום יודעים כי אני לא משקרת,
כל השנים האלה לא שיפרתי. אבל מי
יודע לומר וזה גם מרס.

הוא. חזק את הילדים אחרי סבבה ושאוליה. כשרואה את הילדים ברחוב, אמר לעצמו, 'זה, גם להם יש ילדים'. מכובד לנפשו. בחור כבול לא דתי. וזה

**ההיסטוריה של
הקונספציה של
המדינה**

בעבר כאשר בעצמותיו – אולי לא יפה להגדיר את ההיסטוריה הזו, בהתחשב במציבות, אבל זה מה שקרה בריק, והוא סיפר כי אחרי המעשה הגרסי, כאילו נחתה לו אורגומה, הרביצו לו, ואתה מתאר לו אך הרביצו לו, ולו ככה לא וזה איכפת משום דבר. כאילו עשה את מה שהיה צריך לעשות.

זה מסמך שיער, יותם, נכון אבל זה מה שיהיה. יותר ויותר מיקרים כאלה, זה מה שיהיה מנת הקלטר.

דבמישט, מה אמרת להגנתו

זה היה מאוד מעניין. הבאתי מסיכומים שלשתינאי, שבדק אותו ותלה הרכה בפציעה באף. לדעתו, המעולה נעשתה מתוקין דוה, שאינו בר כיסוס.

לא ייתכן, אמר הרבא חורבן, שאם יעשה דבר כזה מצד מתוך דחף כוח התביעה, בביאה, שצדקה, מסיביות יחודי, 'מה ואת אומרת?' אמר הפסיכיאטר היהודי, 'מה ואת אומרת דחף שאינו בריבוי? שונא אותנו. כלום יש להפנים כאלה, אני הוא והחלום של שלום ביום, אבי מניחה, שאם היה מדובר ביהודי, הכל היה נשמע

מאת רבינו.
האכלוסיה הפלסטינית כיום, גם
כל כולה מתמרמרת, מתקורבת
למטרות. כנעני שנות כיבוש עליה הפכו
מחמם לחיות כנועני יותר. ויש עליה
התנגדות. זה אולי הרבה הכי מפחית.
יש אפשר לגבור כליל על ההתנגדות
החשובה של האצילה התנונית
ויסמסם, וכאן, אצלנו, האוכלוסיות
יורש. אהנונו נלחמים לאללה. יש
לפני לאורך כל הגדרה. כיום יש ספינות
ללים. כולל ההתנגדות גוברת. אחרי
שנים המציאות המבקשים. ומה זה
בנושא האצילה ריחם מרד. זה רב

ה'תשנ"ח. העונשין על אבן הירז מצער, חורבן, כעריבת, קס כספי. אולי מוסר.
תנאי. אחר-כך זה הפך ל'מכת
והתנו שנה חצי וכל על ידי
ואו, בירור, כל בחור רטוב לבוש
הפך בקבוקים. הוא אומר בליבי 'אם על
זו אני אחטוף שנה חצי, מוסר שזה
הכר בקבוק'.
- כל אלה תורקנים בקבוקים. מוסר
על משום שנגרם להם עוול
או שהם חברים בתנועות
גזעניות.

לא מקבלים מקורה. זה הבטן. שיו הגרילו את העונשים על הטלת בוקים. שלוש שנים. כי, שוב, זה שיו 'מכת סכינים' הלחץ על לשתינאי הוא נורא. זה קיום אחר. עמים אני שואלת את עצמי, איך אדם יוכל להחזיק מעמד בלי להתפרץ. לל לחצ'ים יומיומיים בלתי נסבלים.

הוא קורא, אדם לוקח סכין ממיטתו ויוצא לחפש מישור. זה מפחיד אנשים שאינם מאוגרים בשום עתה. הם עושים את המעשה, משום שכבר לא יכולים יותר.

כלומר, הוא לוקח סכין ופוגע אחר, אבל למעשה זוהי פעולה לית, פעולה של שיחזור.

שמע סיפור. בחור מתחנך בדרך לו

ההגנה על הדמוקים"
המסתיימת והיא רק כלמי צוח

יו ביעזה והיה לי ריבוח וכו'
 שמישהו אמר "כתיבם" בעצ
 אמרת: וכן אמר משום רב
 אי אור לא דיקור. משום, וכן
 ר' אלעזר, יותר מדרדני

יושבין בבית קפה נעים
 לא צלם, אשף לא, וצעים
 וסוסטא מאור, מבקשת ממני
 ר' מרסם מזהים. אני וזה
 שרקו חטרי כשנא וכו' וזה
 אי אומרת בחיך שוכב, ולא
 יושבין וכו' וכו'

ואת צריכה להגן על משה
נצח בבית קפה, נגיד כמקום
הקפה שבו אנו יושבים
את מסחרת עם זה
לא מסחרת: ואני באמ
לשים מצות בכל מקום
פאר אנואדית יותר מכל
כעוה אני לוקח מניה
אני מניה

חושבים שישראל לא יכול
 שחשוכים מתוך שגגות, זה לא
 הכיבוש היה זה עליו -
 הורים - הכובש לא יכול היה
 ופושט ברחובות.
 ננים עכשו 20 שנה לשטח
 זה השינויים שחלו אל
 זה העם מידה בשטח

ה צמל: "היה ברור לי שאמנה לה
צד הקשר בינו ובין לקוחות
א -
המאבק

היה
החבירה
כזו. ואני
מצפה, זה
הדבר יחד
אנחנו
בירושלים
ידידות
שלא אוכל
שנברר
ברוחי.
הוא

אני על אנס, אפילו אם הוא
בבל לגבי השאר, יש הסבר
עמוק בהכרח שלי. אני
זי חובות כל כל עם
לתיכנסו. ככת לעם כובש,
וכיון אם לא אצריה רבה

לחכות לכבוש את ארץ
נצרי. האם אני שמחה
ות אלה לא. רועק מזה.
רואני מאוד ישראלית,
אני לא יכולה להגיד
אין להיאבק. יש בי חלק
המותחני ביותר על
של המאבק הפלשטינאי.

רבים וקצתים ועד עכשיו רבים
יחילים להבין, כי שליטה
ערים, שהמיליטאנטיות
והגוברת, איננה טובה
הקצר, ולא כמות הרוק
ממרידה מאשליה של
יית הטלוויזיה, שבה רגו
של אותו 5 בינוי,
סו כמו גיבורים של
משכבר הימים, נהדמו
יית שום תוכנית בקשר
רוק, בקשר לחושבי
שקרה לא היה אלא

אני מ
הגדה וכל ע
נוסעת הם ו
חנות
ככל דבר
ביטחוניים,
אז כלפי ו
דעת חיפוש
מישפחה ו
ששם פצצות
- אין לי
שגריר מוחז
לא. אמר

הוא נשאל: "האם אתה חושב שיש
משהו שאתה יכול לעשות כדי
לשפר את חייך?"

מההתחלה כהתנגדות
ות היהודית-ערבית של
על גאסן, שהכי עני
לו פרוטה. בעירעור
די אחר. מאן, זה היה
זה. ההתנגדות היתה
מסויים היה ממש חרם
אבל זה וזה

מלחמת ששת ימי
יורו יורו, מת
על מליון וחצי
שלום הולכת
ישראל לא בזמן
או התכחשות
אסמיה בתוכה
חכרי המסכר
והנראים עכש
מלחמה שהיתה
לשמור כי לא ה
לשטחים, וליתר
השטחים, מה
השטחים

איתור ישראל
הנעשים בחזות
היברים לא
היה בין המודר
מילחמי ששת-
הימים. זו היה
של בנו. צריך ל
שונה. שיכון ה
רק כעבור זמן,
המיוחד הנכונ
הכללה.

כאשר נגמר
לי שאמנה לזנו

שימור
מחדר

שכשולי החבר
לעבוד, לפני
שהמלשתינאים
הנתינים גם על המ
הנגה על מלשתיני
המוליטיות שלי.
לחוסר ניכור.
המוליטיות שלי

03-
התחלתי ברש
אורי אריכ.
לגמרי, לא היתה
ייצגתי ערבים ויה
בשנת 1971, זהו
חריטה, במשך זמן

● לא אגן על אום,
● אני מקווה שהעבי

מכון
העבודה וה"צור

סדנאות
רת יוחס'ם בין אישיים
21, 22 ביולי '87
והכנת נירת סטנדרט
המודרני

מנהיגות ועבודת צוות
29, 28 ביוני '87
7, 6 ביולי '87

מאז יותם רא

ה
מזכירה ו
עו"ד

תקשור
עיצוב
מחשבים

פיתוח

مَكْزَا مِنْ الْأَصْلِ

ידיעות אחרונות עמוד 7

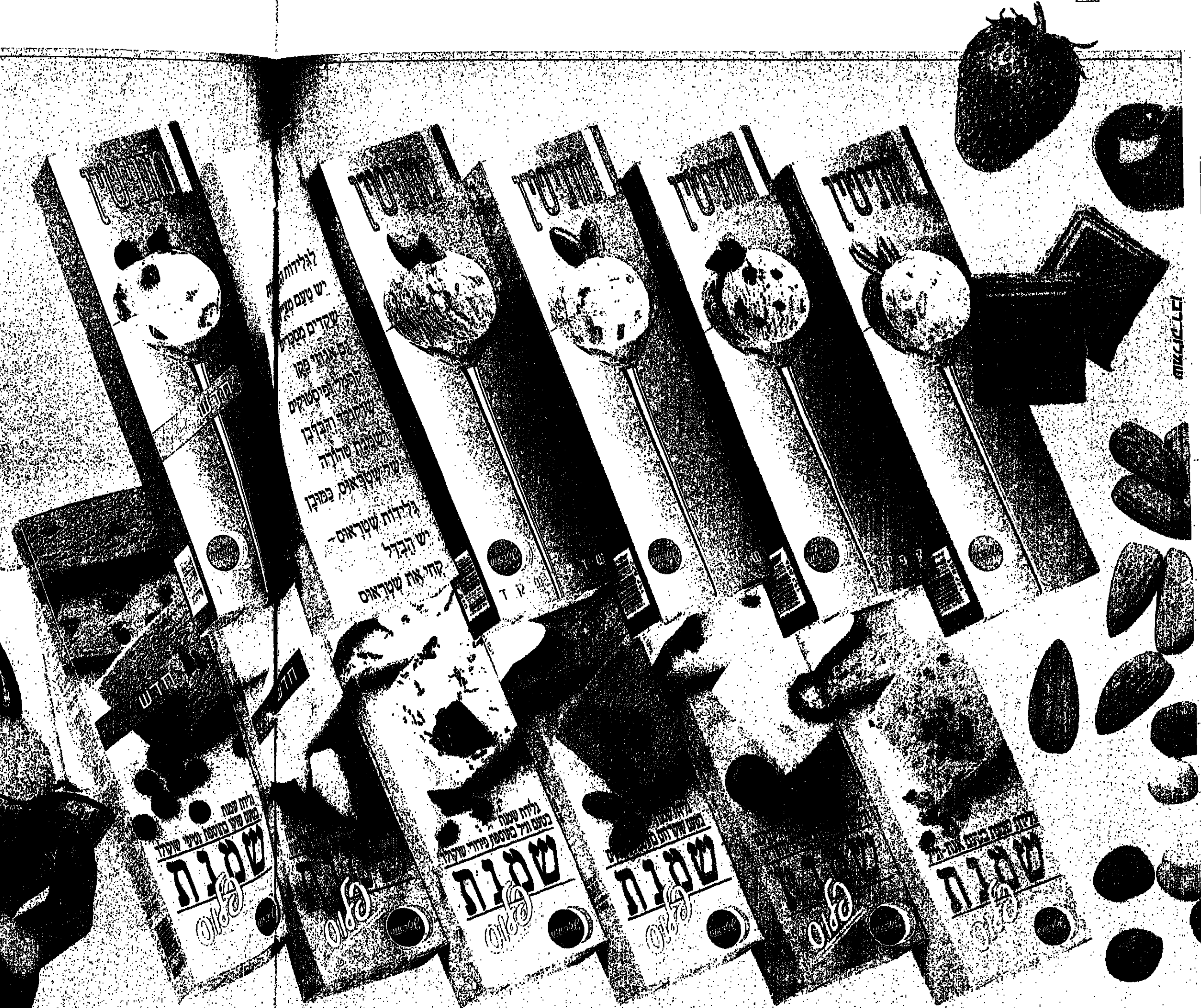

קודי את זה שואלים, יש זה?

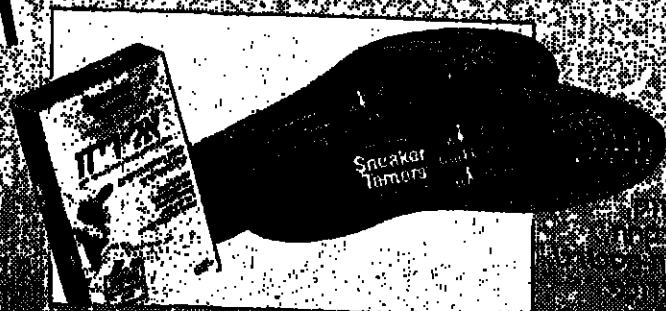
מקדף אל

שמות שוק הגליות. **לטרואוס** נשיונל של קבל שמשנה את ההבדל.

רפידה (ספידה) בעילה למניעת ריחות הסניקס
 מן לא מכיר את בעיית הריח העולה מן הורגל חכלואה כל היום בנעלי הסניקס.
 האמריקאים המצאו פטנט גם לפתרון תבעיה הזאת... "אל ריח"
 רפידה (ספידה) מניקה חמוראמח לסניקס שלך ומנעת את הריחות הבלתי נעימים העלו
 חרפיהם לעשויה מפתח מעיל הסופג את חזיונה הריחות העל
 אוויר הריחיה הוא כאוור חי הסניקס, כך שאתה יכול ללכת וללכת וללכת
 פדאי כך להכניס רפידה "אל ריח" לכל סניקס - חדש או ישן - היא מתאימה
 לכל גודל עד 47
 שים לב: הסופג לחביס את חרפיהם לעוד העל כשהצד השחור כלפי מטה
 כמצוינו על האריזה

רק 7.95 ש"ח

ידענות אחידות עמוד 15

המצרכים: 100 גרם רומאט בוטניול; 100 גרם מרגרינה; $\frac{1}{2}$ כוס סוכר; 5 כפות חום; 2 ביצים טרופות; 2 כוסות קמח תופח, מנופה; 4 כפורי בוטנים מטוגנים במלח.

משמנים קלות 2 מגשי אפייה.
מקציפים יחד חמאנו בוטנים, מרגרינה
יסוכר עד שהתערובת אווירית ורכה.
מוסיפים את הביצים הטרוכות, בהדרגה.
מנפים פנימה קמח, ובוטשים לבצק רך.

גרים מהתערובת 40 כדורים קטנים.
וסדרים את כדורי הבצק על מגשי האפייה,
משטחים כל כדור במזלג. מהדקים בוטן
כל עוגייה.

ורפים את העוגיות בתנור שחומם מראש
חום בינוני במשך 20-25 דקות, או עד
שהעוגיות מקבלות צבע חום זהוב.
שחררים את העוגיות מהתבנית במידה,
מעבירים לרשת מתכת לציון. מאחסנים
קופסה סגורה.

[illegible]

מאחורי
העיתון

לעיתים רחוקות אני זוכה לראות את
מני בעלי בארוחת הבוקר, הוא תמיד
מסתיר אותם מאחורי העיתון...

בארוחת הבוקר, ורק בארוחה זו,
חוזר לאדם לעיין בעיתון ובדבריו
וידע. אם מסב גם אורח לשולחן, מן
דמיון להציע לו חלק מהעיתון. אין
לסיבה להימנע מכך שהבעל מעיין
עיתון.

■ ב.נ. ברקאי

העיקרון של התורה בזה שיש לה
של תורה גבירה, אבל במקום החלוקות
שטובלים בריב גבירה, ונעשים את החלוקות
בזה שיש. ומה שיש אחריו לשון עם שיש
וחתם. שיש בזה מובן. שטובלים אחריו בריב
ואולי

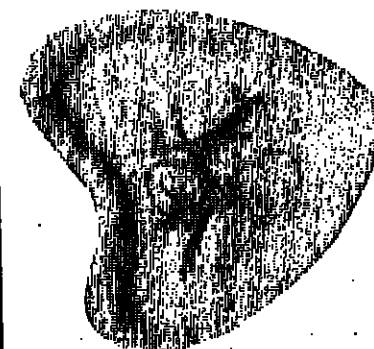
[illegible]

ועל כן
שמים ב כחול גזירות מיוחדת בקשרה גטולה
עמנות מוכיחות מלך ופילדל לא חסות
קשרה ופילדל ומחבריה

חוק 2
שנים 3 בנות בנות בנות בנות
ועוד, נשים של (נשים של חסות
בכל המסגרות והמסגרות נחשבות

[illegible][illegible]

דעות יחידים

מוסף. זמנים מודרניים

57

תוך כדי שיפוף הבית הפרטי, ראו דיאן וואב סוקולובסקי וידידיו אלן בן-שמול, שלא ניתן להשיג בארץ ריהוט ואבזורים ייחודיים כן צץ הרעיון לפתוח מקום שימלא את החסר בענף • בלי ידע רשמי בעיצוב, יסדה השלישייה את מרכזה העיצוב בנווה-צדק • דיאן: לא קיים עיצוב ישראלי ממש. אפשר רק להתאים צבע וחומרים לאקלים הארץ • שם התערוכה: הקולקציה. מושג שואל מעולם האופנה • איך מתכננים רהיטים בלי הכשרה? רואים רעיונות בדימון ומעבירים לנייר • רומן עם קירות ופינות

מאת מאת צפורה רוד
תצלומים: אסף פוקר

מיטת יום: דיאן וואב סוקולובסקי: הכל התחיל בבית הפרטי

חמש רגליים עשויות

סיסטות צרות, כביסה תלויה על שפת הכביש, בתים ישנים ומונחים וטיח מתקלף, נווה-צדק, בתיה הראשונים של תל-אביב. לפתע בית משופץ, יוצא-דופן בסביבה. אתה עומד בשערי של הבית ברחוב אלרואי 10, שהפכו למרכז העיצוב. מעם בראה כמו שאר הבתים שלידי, אבל האריכל אלישע רובין, שהיכנו את השיפוץ, דרע לגלות את היפה שהיה ולא היה בו. חצר פנימית שמצידה האחר חדר הסטוריו של דיאן סוקולובסקי ואלן בן-שמול, ומצידו השני

דיאן וואב סוקולובסקי ואלן בן-שמול הם השלישייה שייסדה את מרכז העיצוב, במטרה לעצב מוצרים ייחודיים וליצור ברמה בינלאומית. בתחילה חשבו לפתוח אותו בין החרס

ניסא: תשומת-לב מיוחדת לצבע הבד

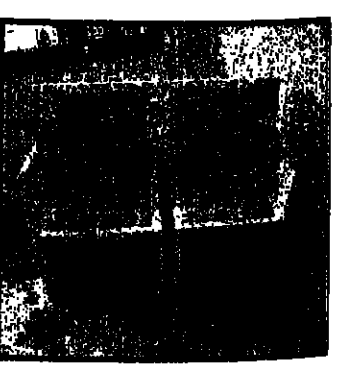
בשרון, אבל ההחלטה נפלה על נווה-צדק. מפה צמחה תל-אביב ומפה עזר לצאת העיצוב החדש. עיצוב ישראלי? לא, אומרת דיאן. עיצוב חדש מישאלי, לרעתה לא קיים עיצוב ישראלי של פנים הבית. אין מאמין בתוך התרבויות השונות של קיבוץ הגלויות. ומה לגבי חומרים מקומיים? אין לנו שמע של חומרים שיכולים להשפיע על עיצוב ישראלי. הרעיון הוא קוסם ורקא לוריס.

שולחן כתיבה: ברזל ועור בעיצובו של דיאן

באופן שוטף, כן אפשר להתאים את העיצוב מבחינת צבע וחומרים לאקלים הארץ ולתנאי המקום. מכורה דיאן, דיאן ואלן הם מעצבי הבית, והתערוכה נקראת "הקולקציה". הרבה מושגים השאובים ממונחים של אופנה עליה. זה לא מיקריו, אומרת דיאן. רצינו שתתוודע שלנו תהיה כמו באופנת צמרת. מציגים כמה דגמים ייחודיים שאינם משקפים כל מה שאנחנו מעצבים, אבל מתכננים גם מוצרים עבר וימיים.

דיאן לא תכננה בילדותה לעסוק בעיצוב. הורע שלה הסתכם במה שהיא ראתה מסביבה. לראשונה החלה להתעניין בנושא, כשנאלצה להתמודד עם שיפוץ וצב פנים הבית הפרטי שלה.

כרטיס ביקור: נפרדים ומחברים

זה התחיל בוקר אחד כשסוכן הנכסים התקשר והודיע שיש לו בית בשכילם. לא מה שהם ביקשו וגם לא במקום שהם רוצים, אבל שילכו לראות. הציצו והנהיגו הוצאה וראו שמוג האוויר יפה. לא יזק לעשות טיול. הגיעו למקום סגור מוקף גדרים. לבית שהיה פעם בית מוכנות. גילו את האפשרויות שבו והחליטו שיהיה שלהם. האוהבה הראשונה הייתה לא כל כך בבית, כמו בשני העולים התימנים שבבניה ובצמחיה החדשים.

בעיקבות אותו יום אביב, הם נאמו עצמם בתהליך שיפוץ הבית, כשלקורותם מתגלים ידידים אלן בן-שמול. אלן עבד פעם עם אריכל, למד שיטות, וגם עבד בגרות ותמר ארנסט. לבסוף, נחם

כעסקי עיצוב פנים. הוא נרתם במסירות לעבודה. תוך כדי השיפוץ, נוכחו לדעת שלא ניתן להשיג בארץ ריהוט ואבזורים בעלי ייחוד מתוצרת כחול-לבן. הם החליטו לפתוח בית את המרכז העיצוב שימלא את החסר בענף.

עכשיו כבר היה לדיאן ניסיון מיוערי של עיצוב ביתה שלה. עם הירע הזה החלה לעבוד. כיצד אפשר לתכנן רהיטים ללא הכשרה מיקצועית ואיד מבנים ובגרים מה כוונתה לעשות? את הרעיונות ראתה בדימוייה והצליחה להעביר לנייר. אם לא היה רי בכך, היא הסתייעה בכעלי המלאכה המעולים שעזרו עבה.

חוסר הירע המיקצועי שלה, נר בעיקבותיו רעיונות מחירים. היא מניחה ואת כך: לא ידעתי לשלוחן צריכות להיות ארבע רגליים. תכננתי לו חמש רגליים או שלוש.

במשך הזמן רכשה ניסיון והשתלמה בלימודי עיצוב פנים בבית-ספר אורט. ואז מערף דווקא את הסרס התמסרות. את תקופת החמש רגליים לשולחן, ואת רעיונות הבוסר הפראיים שהיו מרתקים לדעתה.

דיאן סוקולובסקי, שיער בהר ארז, תווי-פנים עדינים ועיניים כחירות, המסגירות את אי הנחות שהיא חשה כשהיא נאלצת לדבר על עצמה. לאחר שיחה קצרה בעברית היא גולשת לאנגלית. עברית צולעת בגלל החברים הטובים. בכל פעם שהיא מתקשה בעברית, נחלצים לעזרתה ומרברים עימה בשפת אמה.

גדלה באנגליה. למרות העובדה שאמה היא בת למשפחה שהיתה מראשוני בניימינה, לא היתה חדרה ברעיון הצינונות. כשהגיעה לבריה לישראל בגיל 19, עשתה זאת כתוצאה מהרפתקנות וסקרנות. כאן פגשה את ואב. הביסור הקצר נמשך עד היום, יותר מ-12 שנה. במשך הזמן גדלה המישפחה. התוספו אליה הבת לימור והבן אמיר. על עצמה אינה מכירה מילים. אבל על עבודתה היא שמחה לספר. בביתה היא מציגה את יצירותיה ומשוחח עליון בתרגומיה. הבית נראה כמו שעבר טיפול יסודי של מעצבים, שניהלו רומן עם כל קיר וכל פינה.

הדרומנים בחד עם מינה-האנאל, הם יחידה ארוכה המחולקת על-ידי שלוש פינות הסבה. כאחת מן השולחן הוורודי של דיאן שבמונו וזה בגודל חידוש. יצירה אחת ראויה לציון, השולחן הצמוד לקיר (קנסול) מעוצב על-פי תיבה שבתמונה התלויה מעליו. דיאן הקפידה על ריוק בקווי וזשולחן כולל העיזות של הפרספקטיבה, וכן על העתקה מדויקת של הצבעים. והן הם עומדים, השולחן ובזאתו תתמונה שמעל, ומשרים אווירה מריאליסטית.

הרהיטים שבקומה העליונה, שמר על אווירה אירופית קלאסית. מיטה עם תופה וקירות מצופים בכר על ויפוד. הצבעים, תואמים.

השימוש בצבעים הוא אחד וואמצעים החשובים בעיצוב הפנים לרעת דיאן. היא לא אוהבת גוון אחד או שחר לבן, אלא מעדיפה מיוגון צבעים בהירים כמו בנדרים. מונ האוויר שלנו ורש צבעים מלאי חיות" מבט מחיר ובגדרה מגלה שהיא אינה נאמנה לתורות הבגר שהיא לובשת מורכב משני חלקים: שימלה עם כתפיות, שחלקה התחתון מתוח ומגלה מיכנסים. באותו בד, שחור ורוע בנקודות לבנות.

הבדים כליך חשובים בעיניה בעיצוב הרהיטים. עד שהיא מוכנה לערוך מסעות ארוכים כדי למצוא את הבד הנכון. באחד הימים, אולי זה ייער גם לעיצוב בדים. כיום זה נראה כמלום רחוק.

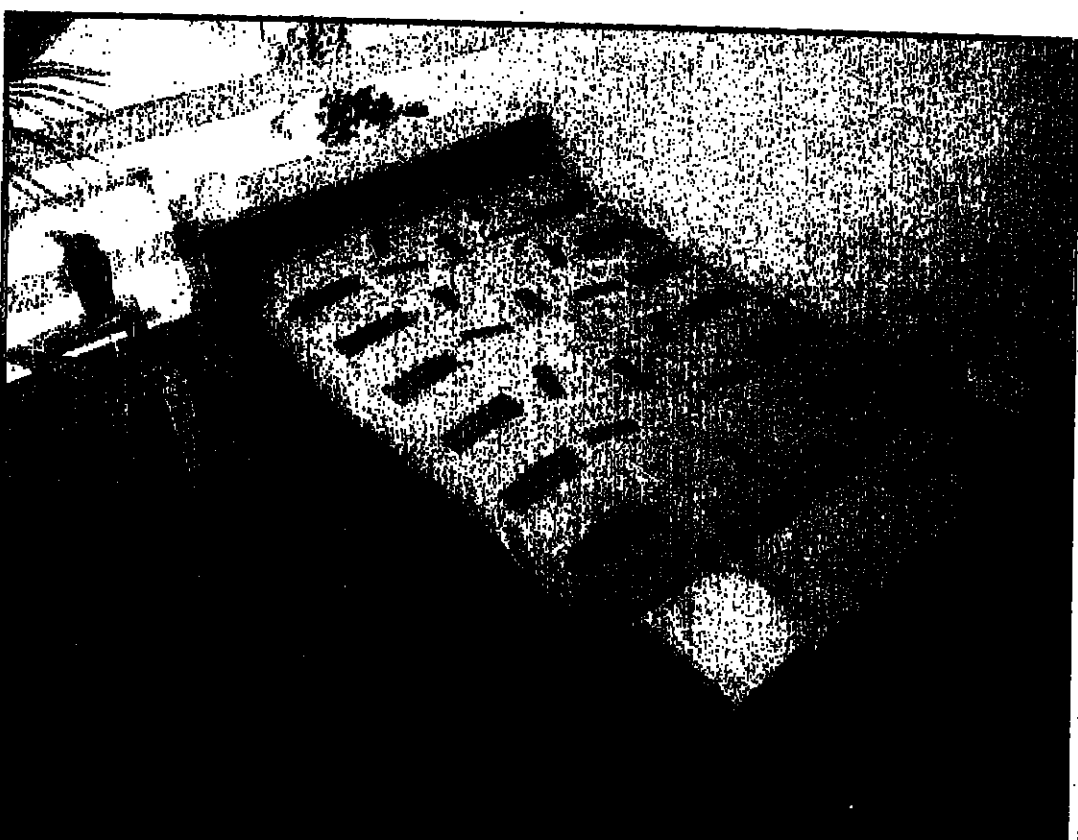
היא מוצאת על כך שלא סימנה לימודי אריכלות, אבל יצירותיה, כך היא מודה, בקול, אינה תלויה רק היא מודה, אלא גם בדימוי. היצירות נובעו לשוטים שונים כמו גם הבישול. היא אוהבת לאכול להיות אמן ויצרתי כדי לבשל טוב צריך להיות אמן ויצרתי גם יחד. את תפריטיה היא ממציאה כך ההימון הסובה עליה ומשנה מדי פעם. בקולקציה של השנה, היא מציגה מראה ושולחן נפרדים ומחברים ומיטה יום עם תופה. הרעיון למיטה שואב ממיטה קלאסית של נאפוליאון. העיצוב ברוח הזמן, חדרה לסגנונות שונים. יש מעצבים שהם כמו הסגנונות החדשים חיים, יש מעצבים שבתם חפר לרכישים הביקור שלהם. אצל דיאן גם הבית הפרטי וגם הבית ברעוב אלואי 10, הם כרטיס הביקור. הם העבודות הראשונות שפתחו בבניה את הדרך.

יוצא-דופן בנווה-צדק: מרכז העיצוב אחרי השיפוץ

צבעים עזים: גם בעיצוב רהיטים

המימלס העליון: חמיטה, של מעצבת איטלקיה מקבוצת "ממפיס"

טוב טעם על הגוף
להשיג בחנויות המובחרות ברחבי הארץ וברשת חנויות השקים

טוב טעם
מפעל לייצור בגדיים אופנתיים ונוער, נשים וגברים.

ת"א, המשבר 5
ט' 03-824062

הכוח הבלרי
של ידיעות אחרונות
למה לטוב עניין פרס - וטוב עניין!
הכוח הבלרי
הטלחן לא מנסה ללצל

הקיי, פומפדור קר

הקיי פומפדור מציע לך 5 סוגי תה צמחים ופירות בשקים להכנת תה קר:

- מנטה
- תפוחים
- היבסקוס
- שושנים
- תערובת פירות
- הקיי, שתו פומפדור קר.

מיוחדת
תה גבישי מתערובת צמחים ופירות נמשך ב-רגע.

תפוחים

הקיי פומפדור מציע לך 5 סוגי תה צמחים ופירות בשקים להכנת תה קר:

הקיי פומפדור מציע לך 5 סוגי תה צמחים ופירות בשקים להכנת תה קר:

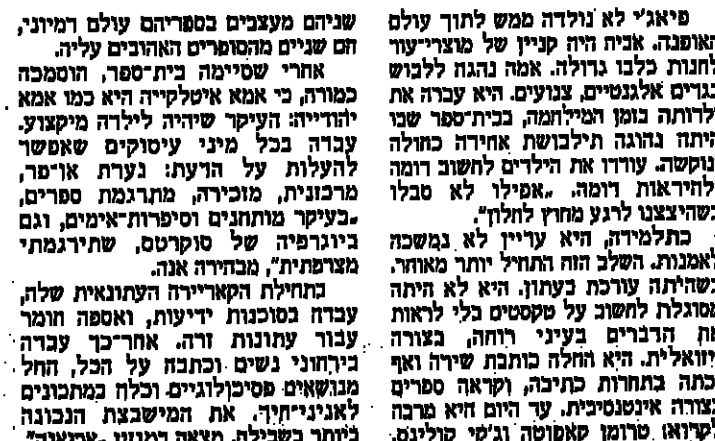

זיכרות אחרונות עמוד 19

לא מכבר נראתה בשימלת קטיפה
ארוכה שחורה, עם טונות של
אביזרים, כולל מזנוקל,
מניפת-עצם, יהלומים עתיקים
שזורים על ענק צמוד לצוואר •
אנה פיאג'י. איטלקייה בניו-יורק.
• הידידה הכי טובה של המעצב
קרל לגרפלד, שהנציח את דיוקנה
הנדיד בספר הרישומים שלו
"יומן אופנה"

עתקים שורים על ענק צמר לבואר,
 עתקים מודרניים משה שורים,
 ועל פתח דור שעת מלפנינו, סחור.
 מה שחלל את אברתו. שורח
 מרוד, וקול אברת שורח
 מרוד שישמעו, אבי שחשבת
 לפרת מרתקים משה שורים,
 — למה ששעור, והדומם שחלל, והוא
 ציר דיוק היה לש אלגוריה, אלה
 מלאתיו, שורח מרתקים שיש
 כשחול לבוש בונב של
 אנה אלה שורח כבת המשיש, בנה
 אל מניע אשור למשי שורח, הוא אל
 רוח משיח, ממש אל קול אלה אל
 לבנים אשחשט, שורח מרתקים
 שורח לסיגנות הארשים דין
 ומדליא, שורח האמר רוח כשרה,
 לארשים מרתקים היא מחתות כשרה
 מאמר מרתקים.
 כשרה משיח, הוא אל בנות
 לבחן מרתקים את המלחמה שלה, לכן
 היא מרתקים בתוך מרתקים מרתקים
 אשור אל בנים מרתקים, אשור
 למשכן בן מיש מרתקים בנים, כי שכל
 האשחשט היה שורח דין אל צפנירחה
 וכל למשח חשעו חרתה.

וְעוֹמֵת לֵאמֹר כִּסְיִי אֵלִים
 יִלְיִים מְשֻׁמִּים אֵלֶיךָ בֵּן אֵלִים
 הַגִּדְוֹרִים בְּכִי שֵׁנִים אֲרוּחִים
 וְיִדְוִדִּים שֶׁלֹּא בָּרַךְ לִי אֲפֻלָּה
 אֶל הַבְּרִיָּה קִרְוִילִי אֲבִל חַיָּה
 בְּרִיָּה הַיִּפּוֹס שֶׁמִּסְפֵּק שֶׁמֶת
 שְׁלֹשִׁים
 כִּשְׁלֹשׁ מִמֶּנֶּה לִּיחִידֵי הָאֵל
 מְחַזְקִיָּתָהּ יוֹתֵר בְּכִי אֲרוּחִי
 וְכִיבֻשֹׁתָהּ בְּרִיָּה שֶׁל הַיִּמָּה
 מִשְׁפָּק מֵאֵשׁ בְּרִיָּה שֶׁמֶת מִמֶּנֶּה
 הַיִּמָּה הַבֵּלֵל שֶׁל מוֹשֶׁה
 יִסְאֵרִי בְּרִיָּה שֶׁבֶּה שְׁמוֹ
 תִּיבִיבֻשֹׁתָהּ חֲקוּרֵי שֶׁל
 הַיִּמָּה שֶׁל הַיִּמָּה אֵל עֲצֵה
 וְכִיבֻשֹׁתָהּ שֶׁבֶּה שֵׁנִים
 כְּכִי לְחֵאִים לִיחִידֵי
 הַיִּמָּה

[illegible]

The collage consists of several elements:

- Top Left:** A black and white photograph of a large, dark, textured surface, possibly a wall or a large object.
- Top Center:** A newspaper clipping with multiple columns of text in Hebrew. A small, dark, irregular shape is visible on the right side of the text.
- Top Right:** A small, dark, irregular shape, possibly a photograph or a drawing of a person.
- Middle Left:** A newspaper clipping with a large, dark, textured image on the left and text on the right.
- Middle Center:** A large, solid black circle.
- Middle Right:** A newspaper clipping with a large, dark, textured image on the left and text on the right.
- Bottom Left:** A newspaper clipping with a large, dark, textured image on the left and text on the right.
- Bottom Center:** A newspaper clipping with a large, dark, textured image on the left and text on the right.
- Bottom Right:** A newspaper clipping with a large, dark, textured image on the left and text on the right.

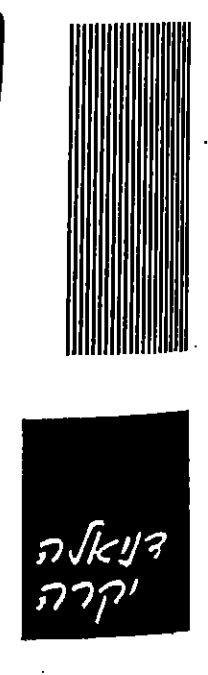
עיקר
כזה
3180✓

החילוניות היא מעקר בסיסי
ביותר לא היה שנות גדולות: האה
ביתו של שטון בשקלים חובשי
קדקדן נספח היסט במחאה חובשי
לא אמנו, גם הוא שטון עסיס
קונן בביתו דגים, כמה שחוסין
לום היה תהא, שום ילמו,
שטורילית, כך היה שטענים
יחור, רובו יא לא תהא
במוס שקוליה היה טעם פוינט
של לאכולהו חסוריה היה טעם
ביותר, לא שילמו על זה טעם, 13
שקלים, אבל עד רכישו שנות
הטעם ענין דל שטעם יום. זה
הטעם האמיתי של היה תחיל.
היה, גם אצלנו חלוצ נמצא, זה
ייאמן.

אשר תלבונו ועד לאיסערה הסניתי
סניתי, תלבונו תיערו.
בשתיים בביתו תיישבו ליד
דורו פוני, כי יאן היה כמה סניתי
והמנו לאכול סניתי. קיבלנו של סניתי
ולו הרבה מי ריקנות, שותמנים
והרבה יום סוכר, וספריה, תלוא
ולו צלעות ולו שטען היה לגרמי
לא, ענין נספח היה, לא טעם היה,
לא תלסל, מתקתק היה, קיבלנו
שני מוס, מתקתקים מתקת
והמקדית, ענין הירוש מעניין,
טעם של איסערה סניתי.
קיבלנו לאחא מכן שנות
עניתי: תהא, חסוריה, רכוש
ביותר, לא מלויים והתכנת הטבח
שני דגורו לא ממנו דגורו לא
והתכנת במקשי: חסוריה, ענין
שקלים, ענין הרבה ירקות, חלס

ליהולו

*****

לך איזה פיתרון? אני מבקש תשובה רצינית.

מה שחשוב זה מה שיש לכן אדם בין שני המאמץ לי.

המכושר והיפה

אני מאוהבת בשכן שלי, אבל הוא חתיך מכוער. יש מעט בכלל לגסות ולחוסר אליז.

המכושר מדא

סינטיה פיינ עלתה לכותרת ברסרטינה לפני שנה באשר נצטרחה, ואחריהם נבחרה לכתובת הבחירות בתיירות השתוללת. סקס אצל סינטיה, שחשם וברכר אצל פיינ, סקס וסגוריות, והמרגלים והשוכבים.

המייסדות נבחרו לפעולה, כאשר שמו של הבית הקטן הספספ שירדתיים איטי מואד, יצא למרחוק. הנגינת הקהל אצל סינטיה, האורח ביקש שניכנסת בבירורית הבית. סקס החתי' עם מרגיע שניכנסת לחדר המדרגות, עשורת אצל הבית, יצאנו לתאופור המדמחין לתורם בכל מיעוט המגורים בבית. למרות התור הארוך, כל נשמת עם הולכות. סקס כינלו סיפול מסור בעל התמנהגה, השורשים החותמים לקחתו, שחשפת את המורחש בבית, סיפול לרתי' המייספס, שחנתות עול מוחות חזרי, המספסול לאורך דרר-הדרגות.

פיינ, 52, יצא יפה, כל ריאתו מכ מאדא, עם כל חוש סילפיה בעל בקוקים, בנלית מכ 17. למיה, 70, דרגישו בנלית מכ 21, חוש חומור, אישיות המנהגיהם שלו, והכח אותה למאדאן אהרית ביותר.

סינטיה של סינטיה הפך לרסרטינה. שירדתיים איטיים, שסוגו מהשטוב בארץ. כשר נקראת סינטיה פיינ, ריכסטיי פיינר, אלה עורכת במלצות למומן שרר-הלימוד של בנה ו' לא מספיק, לכן אלה שוכות ריח וסוכרית אותה. כל בשרות-מישה לארציות, אלה אלה משלמות לה.

בהדרגה היא הופכת למיסקרופנית. יחד עם ירידה

אם לא הדין לכם כליין בלחש,
אל תחייאש, כמעשיך אם לא ילך
לכם, תוכלו להאשים את
הלוטרמסטר, שיעלה לכם 145 ש"ח
מדובר במעשיך אלקטרוני אישי
שולבני חיבואן, חברת ארם, עשוי
להגדיל את המיכויים לכות בלוטון
או למחות את הציפיות.
המכשיר ישווק ברשת השקים,
ובחנויות חשמל.

שיטתן קרש באמריהם הניע
 לישראל קלות בגבסיהם בשם
 מנגינים. מדובר במשחק, ומדי
 קלות, הנה לבשואה. שטות של
 מיתוסות הגבס: אולי, אולי, שניתן
 להכניס אותו לכיס, ללבוש אותו
 בחור, לאפשרו את הדין בדין, בדין
 כולו. לא תשיגו שום יתרון.
 הבה ארש: **במאורע יבוא**
מוצאאולם 12 סוגי מיתוס.
המוצאאולם לא יבצע משתתפים.
ונשאר המיתוסים הם: **בדיקיות**
האוצר האבוד, **מילדות הקללות**
מירון מכונתם, **ההולכים ועוד.**
הבואו אומר, אלא המיתוס
מיתר חורבן, מיתר למתיישיה.
מחר, שולח 13 חלקי המיתוס

כשהמעט מחזיר ללכת, הוא
עול לחאג' וליסוף חזרה. מבוא
אבר הוא "מדרג (קולורדו)
שבאחרית, פיתוח נגלי קורדורו
מיוצרת לכבי צורה חורשים
ומעלה, עם סוליות מטנע מיוצרת,
חמוצת החלקה.
המעלים קלות מאור, מיוצרת
בגדלים שונים ועולות כ"ס ש"ח.
ניתן לכסס אותם במכונה.

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1033-1038.

מה עושים, לעזאזל, כדי לירות קצת?

ביישן נורא
אני אחרי צבא, נאה, נמרד, בעל חוש הזמור. אבל מה
ביישן נורא. אין לי אומץ להתחיל עם בחורות, ואם כבר
מישהי שמונה אלי, אני נרתע ובורח, "ואתרי"ך בבית
מסתער. יש לך רעיון?

אני לא מבינה למה אתם לא מתחברים זה עם זה. אנחנו

[illegible]

בני גומר כיתה אלה, והוא עדיין לא יודע לכתוב

ומכאן מלמדים בקיאות, שבו יתחיל
לשקול את דואת התקשורת. המורה אמרה שזה ענין של
זמן, אבל אני מודאגת.

אמא:

אני מניחה שלמורות בביתנו א' יש נסיון בענין
זה. וקצת מלמד. שהוא מנסה. אחד לומר יותר מזה
ואחר יותר לאס. אבל בביתו רגילות. בקצת מתמורה
תחלפת אותו לבין שבוירן. וסלקט. שם אחריה
איבחה יאמר דן אם יש בבית.

.....

הססה, רועדת כולי, הצבעתי על ההיה
בצבע פרקסיסנותי.
מיתרן לומר שהוא נהגל למות. ממני.
המחזן, ואח אספרת. אבל כבוד שגריהם
בשפר. מה הוא חושב לו בכלל? שוריהם
ליידיים מולוכיכים החיים בשלום עם חיותן
הברה של חיותה תופסת אותם כביד ירה
כשלוש שטיות, כדבר הזה המרל של
בידה המר על כל כדור. שנים אחרי, וה
יכולת לאכול מידות.
אולי בדרך לשנות את ההתייחסות
אליהם. להשיך אותם לנקקסיה או משהו
הוא. תחת הסיסמה "איללה קמא" איללה"
ראיתם פעם משהו שרץ יותר מהר ממזג
לעצמו? קרימה ומצעים לחיות ששעשעים.
מרוץ לא בצבע. הברה שלי מכינה לכלבה
שלה כל הדקו סוסט צורתי. פעם נסעה
למלך, והתפחיתו אותי על הנות האסתר.
קצת גבוה, ובניצנים עצמות סבכתי
שוניגית את האבנים. חלום התפרסל לי
במחש, מהו קרואו הכלבה בתניגלה לא
אבל. ונומחל, חלם לא בדרך לקנות
בזון. והתחפץ בקומפוט של קרית. הם.
קניני הקסם לחיות אחרות, קניני לא תאחזקו,
אפשר לשייך לחיות פועמים בעים על חוט
אבק תמידי עניין אחי ארץ מול העליה
להכניס את הגליציה שלו לבקבוק.

עם הכתבים המצויים היום בשוק, אין ספקה לרוב כי מהגותו למרות שישנם משפיע בדאוראונים למיניהם, ישנם אנשים שררע עניינים, בענייני זה, מסביר שגם מיקחתל ויומיות ישישם במכרינגרהדעה אל תמיד עוזרים.

מינה שסורם כבהדעה של התחתרת הרפואה אכסרפית, מרוע על מיהה מענייניו, ברבן כן, שול חכר הרבוי לעבדו.

מליקס ממונ. שביעות הרגיש מגורו, לא יד דרוע. ענייני הרבש ורבר חנמר, מענייני, מסרר, ופצלי כבדור. כמוסל של נדרס מיהה יסורל של שורש שטוס מסרית, ויאסרל לעמוד בקיבריה.

הגבר החצל, מליקס לחבירי, שורש החתול, ריכרר נדורר, חרית

האם חשבתם פעם, שלכניין המישררים או המיפעל שבו אתם עובדים, יש קשר למצב ברוח וחבריות שלכם? סקר שנערך

הבלוף

[illegible][illegible][illegible][illegible]

31/8, 10/8
 3/12 א/ב
 17/8, 10/8
 31
 240

**נוסע גם השנה
בטיולי גיל הזהב?
סימן שאתה צעיר.**

24.6.1987 - כ"ז דמונ משה"ז